

RAGING BULL: 36 UUR BUFFELEN OP DE VELUWE

Veldartillerie gaat hogerop

BIDDINGHUIZEN - Over een kleine zes weken gaat Six Flags Holland pas weer open, maar nu al wordt er flink gebruik gemaakt van twee attracties op het nog stille pretpark. Van de 32 meter hoge stalen achtbaan en de iets verderop geleden houten Robin Hood achtbaan dalen militairen van de 14e Afdeling Veldartillerie af. Niet in de karretjes die weer als nieuw uit de onderhoudsloodsen van het park zijn gekomen, maar aan stevige touwen. De ruwweg 150 artilleristen zoeken het in het kader van de oefening Raging Bull een dagje hogerop.

TEKST: BERT VAN ELK
FOTO'S: RUBEN SCHIPPERS

Mentale training op Six Flags. Zo omschrijft de commandant van de 14e Afdeling Veldartillerie, luitenant-kolonel Teun Baartman, dit onderdeel van de commandanten-oefening. "Tokkelen en abseden is natuurlijk leuk, maar het gaat om de militaire basisvaardigheden", verklaart hij aan de voet van het tientallen meters hoge platform, terwijl achter hem zijn kanonnières naar beneden suizen en keurig op tijd tot stilstand komen. Raging Bull werd aansluitend op de schietserie op Münster Süd gehouden en duurde 36 uur. Het personeel van de Afdeling was die tijd met een minimum aan rust in de weer. "Normaal gesproken hadden we deze oefening in Duitsland gehouden - daar waren we immers - maar we moesten terug, omdat we een vreselijk moeten leveren. Vier uur nadat we terug kwamen, zijn we met de oefening begonnen. We hebben de oefening in drieën gesplitst. Hij speelt in Oostdorp op het Infanterie Schiet Kamp De Harskamp waar het om het zuiveren van stedelijke gebieden gaat, op de Ermelose Heide waar we het aanvallen en verdedigen beoefenen en dus hier op Six Flags. De afdeling is in drie delen van elk zo'n 45 personen geknipt en zij rouleren tussen de locaties."

Volgens het scenario voor de oefening

heerst er op de Veluwe voedsel-schaarste en distribueert de landmacht het weinige voedsel dat er is. Uiteindelijk wordt de bevolking zo onrustig, dat zij zich tegen de militairen keert en een aantal militaire objecten bestormt. De Tonnetkazern in 't Harde - de thuisbasis van de 14e Afdeling - wordt uit voorzorg ontruimd en de artilleristen moeten in vijandelijk gebied in kleine groepen opereren.

De hele oefening is opgezet door luitenant-kolonel Baartman en twee van zijn kapiteins. "De rest van het kader en de kanonnières heeft geen idee wat hen te wachten staat. Daarvoor hebben we met opzet gekozen, want onzekerheid is de meest grensverleggende oefening. Het personeel heeft een rantsoen en een gevechtsrantsoen bij zich en we hebben ze verteld dat ze in het weekeinde thuis zijn, maar wat er tot die tijd gebeurt..."

Gekeken naar de oefening van Raging Bull, houden de artilleristen zich bezig met infanterietaken. Dat klopt ook stelt commandant Baartman, want "we moeten trainen voor beiden. Niet alleen ons werk als artilleristen goed beheersen, maar we moeten mijns inziens ook een gebied kunnen beveiligen. Je moet moeiteloos van de ene taak kunnen overschakelen naar de andere. Daarom is deze oefening ook niet in aparte stukken geknipt, maar sluit Raging Bull naadloos aan op de

schietserie en lopen de onderdelen van Raging Bull weer in elkaar over." Tijdens de schietserie trad het personeel van de eenheid op als oefenvijand.

Kliminstructeur

Bovenop de achtbaan staat kliminstructeur sergeant 1 Marc Bakker van de LO/Sportgroep Ermelo. Deze volledig gediplomeerde klimmer helpt de ene na de andere kanonnière zijn of haar angst opzij te zetten. Met de regelmaat van de klok suist er weer een militair naar beneden. Sportinstructeur Bakker is regelmatig te gast bij Six Flags. "We komen al een aantal jaren in de winter een keer per maand klimmen met militairen. De eerste keer hadden we veel bekijks van de kant van het personeel van toen nog Walibi

Flevo en wilden de ingeieurs van het park exact weten wat we deden en waar we de touwen aan vastmaakten. Daar hebben ze inmiddels volledig vertrouwen in en zien we eigenlijk nooit meer iemand." Bakker en zijn collega's hebben hun hart aan het klimmen verpand en dalen - samen met militairen van de landmacht - af van panden in heel Nederland, zoals het 86 meter hoge hoofdkantoor van Fortis of de Euro-mast.

Deze middag heeft hij het extra druk, omdat er naast de militairen ook een schoolklas van het ROC Aventus uit Apeldoorn meedoet. De 22 scholieren zijn bezig met het oriëntatiejaar Geüniformeerde Beroepen en doen in het kader daarvan ook de Koninklijke Landmacht en Koninklijke Marechaussee aan. Onder het deskundig toezicht van Bakker en zijn collega sergenteantsmajor Cees Jakes mogen zij ook naar beneden en dat is niet tot ieders genoegen. Desondanks ziet slechts een enkeling van de snelle afdaling af. Dat in tegenstelling tot de Stafadjudant van de 14e Afdeling, Henk Kemp, die het liefst nog een keer naar beneden zou gaan. "Mchtig mooi", allitert hij onder de indruk van zijn tokkel. "Artilleristen zijn schutters bij uitstek en niet direct gewend om dit te doen. Maar een bijzondere ervaring, moet ik be-kennen." Korporaal 1 Linda Jaspers laat zich in soortgelijke bewoordingen uit. "Hartstikke leuk. Dat moet je een keer gedaan hebben." Ze heeft na de afdalingen alle vertrouwen in de rest van de oefening. "De leiding weet er altijd wel wat leuksvan te maken", zegt ze terwijl ze een deel van de klimuitrusting op de grond neerlegt.

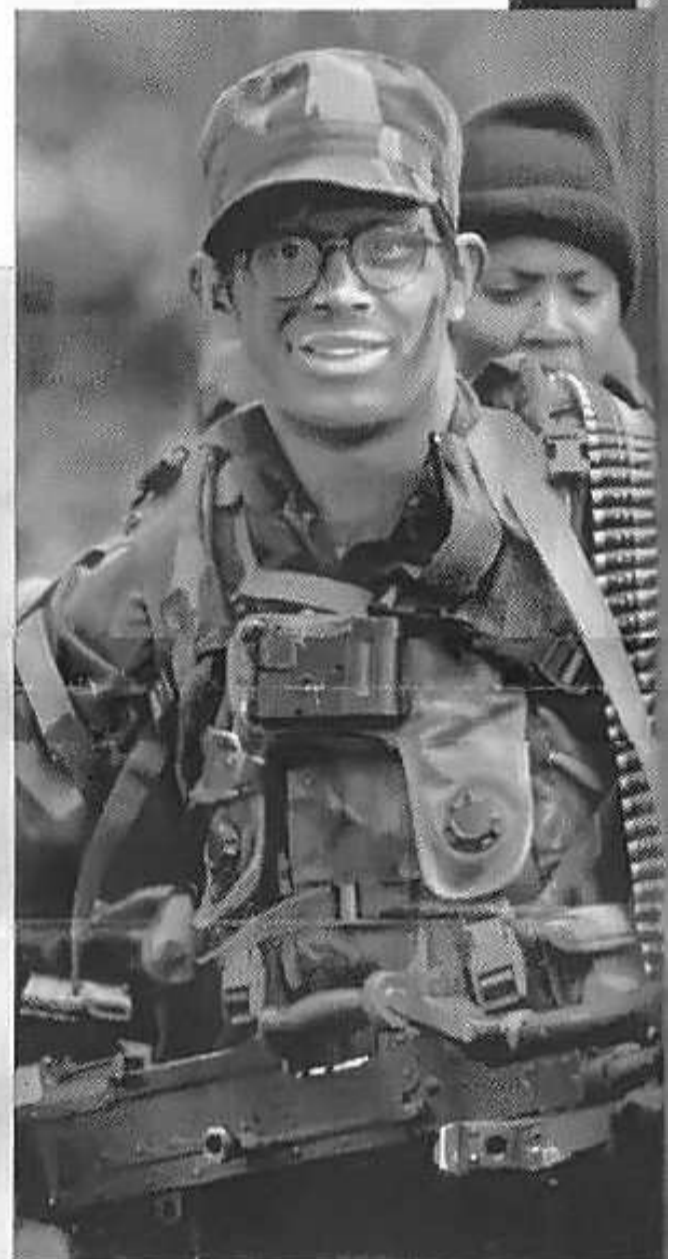
Waan-zinnige week

Luitenant-kolonel Baartman hoort de opgezogen reacties met genoegen

Boven: militairen van de 14e Afdeling klimmen omhoog voor de afdaling.

Rechts: na een half uur pauze gaan de kanonnières op pad naar het volgende onderdeel van de oefening.

Links: de afdaling duurt slechts enkele seconden.

aan. "Een prima zaak natuurlijk zo'n klas die een dag en een nacht meedraait, want je laat belangstellenden nu aan den lijve ondervinden wat het is om militair te zijn: tokkelen, een hindernisbaan, een bivak en morgen aanwezig zijn bij de binnenkomst van de afdeling. Ze krijgen geen gekke praatje te horen, maar moeten gewoon meedoen. Dan weten ze direct waar ze aan toe zijn en wat ze kunnen verwachten." Het meest ingenomen is hij echter met de reacties van zijn eigen mensen. "De beste werver voor de landmacht is de BBT'er die op vrijdag thuiskomt en op een verjaardag of als hij of zij uitgaat tegen vrienden vertelt dat hij of zij weer een waanzinnige week heeft gehad en daarover enthousiast vertelt."

Nadat de laatste is afgedaald, krij-

gen de militairen even rust en met het meegenomen rantsoen wordt genuttigd. Daarna gaan ze naar de Ermelose heide voor aanval en verdediging, gevolgd door een schietbivak van enkele uren en een nachtelijke roeitocht van twaalf kilometer. Alsof dat niet alles is, wordt ook nog eens een speedmarathon van enkele kilometers. Stafadjudant Kemp heeft geen flauw idee of dat nog allemaal voor zijn korps krijgt.

"Ik wil het ook niet weten. Om operationele omstandigheden heb je ook niet wat je over een uur doet. Met een gecombineerde oefening als de schietserie en Raging Bull verbreed je je kennis en doe je je vertrouwen op. Dat vind ik het belangrijkste." ●

Links: het laatste stukje van de afdaling moet op splerkraft worden afgelegd.

rechts: een leerling van het ROC is blij dat ze weer met beide benen op de grond staat.

